

I. STUPEŇ

Ľ MODLITBY

vedieť a denne sa modliť základné

modlitby : Otčenáš, Zdravas, Sláva Otcu + Desatoro

Ľ CIKREV

vedieť povedať základné veci o Cirkvi (čo je Cirkev)

Ľ SV. OMŠA

vymenovať jej základné časti; vedieť obsluhovať zvoniec, kalich
a obetné dary; poznať liturgické oblečenie, predmety, úkony,
miništrantské služby a liturgický rok.

Ľ BIBLIA

Adam a Eva, Noe, Abrahám, Jozef Egyptský; štyroch evanjelistov, tri
podobienstvá, tri zázraky.

Ľ ŽIVOTOPISY

porozprávať krátky životopis o sv. Dominikovi Saviovi a o sv.
Tarzíciovi

Ľ DOBRÉ SKUTKY

urobiť aspoň 30 dobrých skutkov v období, pred Miništrantskými
skúškami

Ľ KRST

viem, čo je to krst, kedy a kde som bol pokrstený; primerane sa tomu
správať; vedieť svojho krst. Patróna, niečo z jeho života
„Bud’me vždy veselý a čas nám rýchlo prejde.“ /Don Bosco/

ĭ MODLITBY

Otče náš

Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa meno tvoje, príď kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi! Chlieb náš každodenný daj nám dnes a odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom, a neuveď nás do pokušenia, ale zbav nás zlého. Amen.

(Túto modlitbu nás naučil Ježiš Kristus. Po oslovení nebeského Otca v nej nasleduje 7 prosieb, ktoré sú vyjadrením všetkého, čo potrebujeme pre pozemský i večný život).

Zdravas

Zdravas, Mária, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod života tvojho, Ježiš. Svätá Mária, Matka Božia, pros za nás hriešnych teraz i v hodinu smrti našej. Amen.

(Pozostáva zo slov anjela Gabriela, sv. Alžbety a poslednú časť pridala Cirkev. Mária je plná milosti – bez dedičného hriechu. Požehnaná je medzi ženami – niet krajšej, nádhernejšej a obetavejšej ženy. Je Bohom obľúbená, preto ju prosíme, aby nám vyprosila šťastnú smrť).

Sláva Otcu

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému, ako bolo na počiatku, tak nech je i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

(V tejto modlitbe oslavujeme Najsvätejšiu Trojicu).

Desatoro

1. Ja som Pán, Boh tvoj! Nebudeš mať iných bohov okrem mňa, aby si sa im klaňal.
2. Nevezmeš meno Božie nadarmo.

3. Spomeň, aby si deň sviatočný svätil.
4. Cti otca svojho i matku svoju.
5. Nezabiješ.
6. Nezosmilníš.
7. Nepokradneš.
8. Nepreriekneš krivého svedectva proti blížnemu svojmu.
9. Nepožiašaš manželku blízneho svojho.
10. Ani nepožiašaš majetku blízneho svojho, ani ničoho, čo jeho je.

(Keďže Boh nás stvoril, vie, čo nám osoží. Chce chrániť náš život, pokoj, poriadok, vzťahy... Preto nám dáva návod, ako to uskutočniť. Ako dobre žiť. Prikázaniami chráni nás, rodičov i každého človeka. Ochráňuje lásku, slabých, Zem, vesmír...).

ĭ CIRKEV

Cirkev je spoločnosť veriacich – **comunio** – ktorý boli pokrstení a uverili v Ježiša Krista. **Kristus založil Cirkev – spoločenstvo ľudí, ktorí v neho veria a pokračujú v jeho poslaní.** Niektorí členovia Cirkvi pokračujú v učení, iní v kázaní, ďalší v starostlivosti o chorých, núdzných, ... Cirkev je **nový Boží ľud**, ktorý vytvára **živý organizmus**. Tvorí **Tajomné telo Kristovo**. Je to **Božsko-ludská** ustanovizeň. Viditeľným zástupcom Ježiša Krista je tu na zemi Svätý Otec – pápež.

ĭ SVÄTÁ OMŠA

Je **najvznešenejšou sviatosťou** a je sprítomneným Kalvarskej obety. Boh našiel spôsob, **ako prebývať medzi nami. Pod spôsobom chleba a vína.** Kňazom dal **moc**, aby po vyslovení slov premenenia nad nekvaseným chlebom a prirodzeným vínom nastal **najväčší zázrak**. Aby došlo k **“prepodstatneniu” – premeneniu chleba na Telo Kristovo a vína na Krv Kristovu.** Je to **veľké tajomstvo našej viery**, ale je to skutočne tak. **Opravdivý Kristus je medzi nami.** Toto premenenie nastáva v modlitbe modlitieb – **vo svätej omši.**

Hlavné časti svätej omše sú:

™ BOHOSLUŽBU SLOVA

- Vstupné obrady : Vstupná pieseň, Úkon kajúcnosti, Glória, Modlitba dňa
- Prvé čítanie, Žalm, Druhé čítanie, Alelujový verš, Evanjelium, Homília - kázeň, Vyznanie viery, Prosby – modlitba veriacich.

™ BOHOSLUŽBU OBETY

Príprava obetných darov, modlitba nad obetnými darmi, eucharistická modlitba, premenenie, prijímanie, záverečné požehnanie.

Paramenty, ktoré sa používajú pri sv. omši

™ ZVONEC

Používa sa pred začatím sv. omše. Medzi dverami sakristie sa zazvoní, aby ľudia v kostole vedeli, že sa začína sv. omša. Po druhý krát sa používa počas premenenia, kedy má upozorniť na slávnostnú chvíľu.

Počas požehňavania monštranciou sa zvoní nepretržite až sa nukončí požehnanie.

™ KALICH

Je zhotovený z ušľachtilých materiálov, najčastejšie je pozlátený. Prináša sa po skončení Prosieb veriacich na oltár.

™ PURIFIKATÓRIUM

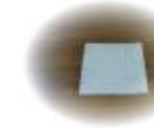
Ručník na utieranie kalicha a patény. Má vyšitý krížik.

™ PALA

Štvorec z pevnej látky, potiahnutý ozdobnou látkou. Kladie sa na kalich (chráni pred padnutím nečistoty do kalicha).

™ KORPORÁL

Štvorec z bieleho plátna s rozmermi asi 40 x 40 cm. Na rozprestretý korporál sa kladie kalich, miska s hostiami,

cibórium alebo monštrancia. Rozkladá sa v strede oltára krížikom k sebe. Spôsob rozkladania je naznačený na obrázku.

™ KALICHOVÁ PATÉNA

Prikrýva sa ňou kalich a dáva sa na ňu veľká hostia.

™ KALICHOVÉ VÉLUM

Štvorcová prikrývka na kalich. Má mať rovnakú farbu ako ornát.

™ MISKA NA HOSTIE

Vkladá sa do nej chlieb, ktorý sa vo svätej omši premieňa na Kristovo telo.

™ PATÉNA K SVÄTÉMU PRIJÍMANIU

Plochá tácka. Má zabrániť prípadnému pádu hostie (alebo jej čiastočiek) na zem.

™ AMPULKY

Sklenené alebo kovové nádoby na víno alebo vodu. Niekedy majú označenie: V = víno, A = voda (z latinského slova aqua, čo znamená voda). Kňazovi sa najskôr podáva víno a potom voda.

™ LAVABO

Ručník na utieranie rúk kňaza po umytí. Väčšinou sa kladie na ampulky. Krížik má mať vyšitý na okraji (purifikatórium ho má mať v strede) alebo má vyšité písmeno L (=lavabo).

Liturgické predmety

™ KRÍŽ

Je posvätné znamenie v kresťanskej symbolike. Uctieva sa ako znamenie umučenia Ježiša Krista a jeho vykupiteľského diela. Sú známe viaceré tvary kríža:

- 1) latinský 2) grécky 3) Ondrejský 4) patriarchistický
5) ľaliový 6) maltézsky

V blízkosti oltára nám kríž pripomína, že na každej svätej omši Pán Ježiš medzi nami sprítomňuje obeť na kríži. Tiež nám pripomína, ako nás má Pán Boh rád.

™ KADIDELNICA

Kovová nádoba na uhlie, do ktorej sa sype kadidlo. Visí na "reťaziach" a používa sa pri slávnostných svätých omšiach a požehnaniach.

™ LOŽKA

Kovová nádoba s lyžičkou na kadidlo (tymián).

™ ASPERGIL

Nádoba na svätenú vodu s kropáčom, ktorým sa kropí ľud, alebo sa používa pri iných požehnaniach.

™ CIBÓRIUM

Veľký kalich s viečkom. Uchováva sa v ňom premenené hostie vo svätostánku.

™ CIBÓRIOVÉ VÉLUM

Ozdobná prikrývka, ktorou sa môže prikryť cibórium vo svätostánku.

™ MONŠTRANCIA

Umelecky zhotovená a pozlátená schránka, do ktorej sa vkladá veľká premenená hostia. Používa sa na vystavenie Sviatosti Oltárnej k poklone a pri sviatostnom požehnaní.

™ PIXIDA

Schránka, v ktorej sa uchováva veľká premenená hostia do monštrancie.

™ SVÄTENIČKA

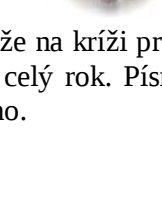
Menšia nádoba so svätenou vodou. Býva umiestnená pri vchode do kostola a do sakristie. Keď sa pri vchode do kostola prežehnávame, pripomínáme si vlastný krst (očistenie od hriechov).

™ PAŠKÁL

Veľká svieca, ktorá nám pripomína vzkrieseného Pána Ježiša. Posväcuje sa každý rok na Bielu sobotu. Je ozdobená krížom, letopočtom, prvým a posledným písmenom gréckej abecedy: alfou a omegou.

Plameň paškálu nám pripomína, že Ježiš žije. Kríž, že na kríži pre nás umrel. Letopočet znamená, že Ježiš zostáva s nami po celý rok. Písmená nám pripomínajú, že on je na začiatku i na konci všetkého.

Liturgické miesta

™ SAKRISTIA

Je to miestnosť, kde prebieha príprava na slávenie liturgických slávností. Tu sa riešia aj iné dôležité úlohy, ktoré prináša život.

Do sakristie chodia miništranti často. Nie preto, aby sa tam bavili, "zašivali", alebo bili, ale preto, aby sa dobre pripravili na liturgickú službu. Ich

úlohou je, aby sa včas obliekli do miništrantských šiat a upravili sa.

Hlavný miništrant, ceremonár rozdelí služby, na ktoré sa majú všetci pripraviť. Hlavne tí, čo budú čítať. Po svätej omši si starostlivo uložia svoje miništrantské oblečenie, aby zostalo čisté a nepokrčené.

™ OLTÁR

Stôl, okolo ktorého sa zhromažďujeme ako vo Večeradle, kde Pán zhromaždil pri Poslednej večeri apoštolov. Je najdôležitejším miestom v kostole.

Pri svätej omši prichádza k nám na oltár pod spôsobom chleba a vína živý Ježiš.

Oltár zdravíme úklonom. Kňaz ho na začiatku a na konci svätej omše pobožká. Oltár je symbolom Krista, zároveň aj obetisťom, ale aj stolom, okolo ktorého sa zhromažďuje spoločenstvo – Cirkev.

™ AMBÓNA

Miesto, odkiaľ čítame Sväté písmo. Keď čítame Bibliu, hovorí k nám sám Boh.

™ SEDES

Sedadlo pre kňaza. Kňaz k nemu prichádza na začiatku sv. omše. Odtiaľ vedie spoločné modlitby až po prípravu obetných darov. Na záver z tohto miesta sa modlí záverečnú modlitbu a dáva požehnanie.

™ VEČNÉ SVETLO

Znamenie Ježišovej prítomnosti vo svätostánku. Ak svetlo nesvieti, svätostánok je prázdny.

™ SVÄTOSTÁNOK

Uchovávať sa v ňom premenené hostie. Zostáva tu s nami živý Pán pod spôsobom chleba. Keď prechádzame

pred svätostánkom, pozdravíme Pána pokľaknutím na pravé koleno.

™ ABÁK

Malý stolík, na ktorom bývajú pripravené obetné dary – chlieb a víno. Môže tu byť odložená aj voda a kalich.

™ SPOVEDELNICA

Priestor, kde sa vysluhuje sviatosť zmierenia. Pri krste sme dostali Boží život. Kto ho hriechom stratí, má sa zmieriť s Bohom vo sviatosti zmierenia.

™ KRSTITEĽNICA

Nádoba, v ktorej sa uchováva krstná voda. Pri krstiteľnici sa spravidla udeľuje sviatosť krstu.

V kostole má všetko svoje miesto. Nič tu nie je uložené náhodne. Všetkým sa sleduje myšlienka, aby služba bola **dôstojná, prirodzená a plná lásky.**

Liturgické oblečenie

Miništranta

™ GOLIER

Oblieka sa na ramená pod superpelíciu.

™ SUKŇA

Dlhá sukňa, ktorá siahá až po členky.

™ ALBA

Dlhá biela tunika siahajúca až po členky.

™ SUPERPELÍCIA

Biela košeľa so širokými rukávmi a hranatým výrezom okolo krku.

Kňaza

™ HUMERAL

Oblieka si ho kňaz na ramená a okolo krku pod albu. Ak je alba pri krku upravená, humerál sa nemusí používať. Dnes sa už humerál nepoužíva.

™ ŠTÓLA

Je znakom kňazskej služby. Nosí ju diakon, kňaz a biskup. Je to stuha, pás látky, ktorý splýva diakonovi z ľavého ramena na pravý bok, kňazovi a biskupovi splýva cez obe ramená dole.

™ ORNÁT

Vrchný liturgický odev kňaza a biskupa, ktorý nosia pri svätej omši.

™ CINGULUM

Povraz alebo pás, ktorým sa podväzuje, alebo prepáše alebo okolo pásu.

™ DALMATIKA

Liturgický odev diakona pri svätej omši. Podobá sa ornátu, ale má rukávy.

™ SUPERPELÍCIA

Biela košeľa so širokými rukávmi a hranatým výrezom okolo krku.

™ HABIT

Rehoľný odev. Každá rehoľa má svoj typický odev.

™ ALBA

Dlhá biela tunika, ktorá siaha po členky.

™ ROCHETA

Košeľa so širokými rukávmi bez hranatého výrezu.

™ REVERENDA (KLERIKA)

Čierny odev siahajúci až po členky.

™ PLUVIÁL

Dlhý ozdobný plášť, niekedy s kapucňou. Môže sa používať pri procesiách, sprievodoch, požehnaniach a rôznych obradoch.

™ BIRET

Hranatá pokrývka hlavy s tromi výstupkami a strapcom. Kňaz používa čierny, biskup fialový, kardinál červený, bez strapca.

™ VÉLUM NA POŽEHNANIE

Široký ozdobný pruh látky, ktorý zakrýva ramená a ruky kňaza pri požehnaní Najsvätejšou sviatosťou.

Biskupa

™ MITRA

Biskupská čiapka, ktorú nosí biskup pri sv. omši, obradoch a sprievodoch.

™ SOLIDEO

Soli Deo = jedinému Bohu. Biskup ho sníma dole pri bohoslužbe obety. Je to čiapka, ktorú biskup nosí až na pár výnimiek stále na hlave.

™ BERLA

Pastierska biskupská palica, ktorú biskup užíva zároveň s mitrou. Je odznakom pastierskej služby.

TM PEKTORAL

Náprsný kríž, ktorý je buď na šnúrke alebo na retiazke.

TM PRSTEŇ

Nosí na prstenníku pravej ruky na znamenie vernosti Cirkvi a svojej diecéze.

TM PÁLUM

Biely pás látky z čistej ovčej vlny s vyšitými čiernymi krížikmi. Nosí sa okolo krku. Vpredu a vzadu splýva dole. Je liturgickým znakom hodnosti metropolitu, arcibiskupa.

Liturgické úkony

Človek vyjadruje svoj vzťah k Bohu nielen slovami, ale aj **svojim postojom**. V liturgii má všetko svoj význam. Mladý kresťan má preto poznať symboly, úkony, postoje, gestá ... Má dobre poznať **“liturgickú reč”**. Len vtedy sa bude vedieť naplno zapojiť do oslavy Pána Boha a aspoň čiastočne zodpovedať na otázku: **“Ako ti, Bože, dobre slúžiť?”** Preto si postupne vysvetlíme najzákladnejšie liturgické pravidlá.

Pokľaknutie

Je to vzdávanie úcty Pánovi. Keď prichádzame do kostola, pokľaknutím pozdravíme Pána Ježiša vo svätostánku. Pokľakneme na pravé koleno, nepredkláňame sa. Ruky ostávajú zopäté (prípadne pravá je na hrudi – srdci a ľavá je spustená pozdĺž tela) a neopierajú sa ani o kolená, ani o zem. Nikdy nepokľakneme za chôdze. Keď pokľakneme spoločne, potom sa snažíme naraz.

Kľáčanie

Vyjadrujeme tým pokoru. Je prejavom klaňania sa Pánu Bohu. Boh je väčší ako my. Kľáčime vzpriamene a ticho, neotáčame hlavou, ruky zostávajú zopäté na srdci, päty sú spolu. Nesedíme na päťach.

Poklona

Celé slávenie liturgie smeruje k úcte a k oslave Boha. Znamená vzdávanie úcty.

Poklonou zdravíme oltár ako symbol, ktorý predstavuje Krista a preto ho kňaz uctieva bozkom. Telo zostáva rovné, skláňa sa len hlava a trochu ramená. Poklonu robíme pomaly a úctivo.

Sedenie

Sedenie je symbolom dôstojnosti a sudcovského a učiteľského úradu v Cirkvi. Keď sedíme v kostole, znamená to, že máme podiel na všeobecnom kňazstve. Nikam sa neponáhľame, ale máme čas pre Ježiša a chceme ho v pokoji počúvať.

Nepredkláňame sa, nenakláňame hlavu dopredu, chrbát zostáva rovný. Nohy nenaťahujeme pred seba, ani ich nedávame pod lavicu, kolená a špičky zostávajú vedľa seba. Ruky máme položené na kolenách.

Státie

Je symbolom pripravenosti, bdlosti, kto stojí, nespí, ale je pripravený vydať sa na cestu, alebo urobiť nejakú úlohu. Státím vyjadrujeme aj úctu voči tomu, s kým hovoríme. Státie v kostole znamená nielen pripravenosť počúvať, ale aj urobiť to, čo chce Boh. Stojíme rovno, vzpriamene, neopierame sa o stenu alebo o lavicu. Päty sú spolu.

Zložené ruky

Sú symbolom služby a oddanosti a vernosti. Nedávame si ich za chrbát, ani nám nevisia voľne popri tele. Ak držíme zložené ruky na srdci, dávame tým najavo, že sa modlíme nielen ústami, ale aj srdcom. Dlane sú zložené k sebe, prsty smerujú hore, pravý palec je na ľavom. Takto zložené ruky vyjadrujú, že modlitba má stúpať hore k Bohu.

V minulosti sluha vyjadroval oddanosť svojmu Pánovi tak, že si kľakol a takto zložené ruky dal do rúk svojho Pána. Tým ho uznával za svojho pána. Toto gesto vyjadruje, že naším pánom je Boh.

Podávanie ruky znamená, že prichádzam v pokoji.

Podávanie ruky

Vyjadruje sa tým odpustenie, priateľstvo, jednota. Pri svätej omši si podávame ruky pred svätým prijímaním po slovách: “Dajte si znak pokoja!” Podávame si pravú ruku. Najprv podá kňaz ruku najbližším ministrantom, tí ju podajú zase svojim susedom. A tak to ide ďalej. Pri podávaní ruky sa pozeráme rovno do očí. (Ten, kto podáva ruku, hovorí: “Pokoj s tebou.” Druhý odpovedá: “I s duchom tvojim.”)

Rozpäté ruky

Rozpäté ruky kňaza pri modlitbe všetkým pripomína, že Boh nás pozýva k sebe. Keď máme niekoho radi a chceme mu ísť naproti, natiahneme k nemu ruky.

Tiež nám pripomínajú ruky Pána Ježiša na kríži – ak chceme byť podobní Pánovi, máme byť ochotní pre neho niečo obetovať.

Chôdza

Pri oltári vyjadruje radosť a pripravenosť k službe. Teda nie “zmätok na bojisku“. K oltáru nepatrí ani “poklus“, ani “ťahanie nôh“. Pri skupinovej chôdzi sa snažíme udržať rad a rovnaké rozostupy. Zopäté ruky držíme v rovnakej výške.

Znamenie kríža

Pripomína, že Pán Ježiš z lásky k nám zomrel na kríži a že my pre neho dokážeme tiež niečo obetovať. Zobrať na seba každodenné kríže.

Veľký kríž – Robíme na začiatku a na konci svätej omše, na začiatku a na konci modlitby. Ľavá ruka je položená vo výške žalúdka a pravou rukou (prsty sú spolu) sa dotýkame na čele, na srdci, na ľavom a potom na pravom ramene.

Malý kríž – Robíme pri svätej omši pred evanjeliom tak, že ľavá ruka je položená vo výške žalúdka a palcom pravej ruky (prsty sú spolu) robíme krížik:

Na **čele** – Symbol, že o slovách Pána Ježiša budeme rozmýšľať.

Na **ústach** – Vyjadrujeme, že o slovách Pána Ježiša budeme hovoriť.

Na **srdci** – Znamená, že slová Pána Ježiša chceme uchovávať v srdci.

Znamenie kríža konáme vždy s úctou a pokojne. Máme si pritom uvedomiť, čo robíme.

Ústa

Radostne a ochotne sa zapájajú pri odpovediach i speve. Kto si mrmle, alebo kto mlčí, určite nemá na mysli službu Pánovi. Kto dokáže hovoriť jasne, zreteľne a správne, dáva najavo, že berie svoju službu vážne. Zúčastňuje sa na nej naplno.

Je dôležité uvedomiť si, že **jednotnosť**, **harmónia** pridáva liturgii na krásu. Našou snahou nech nie je drezúra, ale **prirodzenosť**. Nie strnulosť, ale **hĺbka vzťahu** a **láska k Bohu**, ktorá sa má prejavovať **v každom našom pohybe**.

Liturgický rok

ADVENT

Doba čakania na príchod Pána Ježiša. Začína sa Prvou adventnou nedeľou.

VIANOCE

Je obdobie v ktorom slávime tajomstvo narodenia Pána Ježiša. Začína sa Narodením Pána a vrcholí slávnosťou Zjavením Pána.

PÔST

Je to obdobie prípravy na Veľkú noc. V centre je utrpenie a smrť Pána Ježiša. Začína sa Popolcovou stredou a končí sa rannou omšou na Zelený štvrtok.

VEĽKÝ TÝŽDEŇ

Tvorí ho Kvetná nedeľa, Zelený štvrtok, Veľký piatok, Biela sobota a Vzkriesenie Pána Ježiša.

VEĽKONOČNÉ TROJDNIE

Začína sa večernou svätou omšou na Zelený štvrtok a končí sa oslavou zmŕtvychvstania ukrižovaného Krista na Veľkonočnú nedeľu.

VEĽKONOČNÉ OBDOBIE

Začína sa Nedeľou Pánovho zmŕtvychvstania. Trvá 50 dní. Končí sa slávnosťou Zoslania Ducha Svätého.

OBDOBIE CEZ ROK

Obdobie "cez rok" trvá 33 alebo 34 týždňov. Viac si tu pripomíname pôsobenie a kázanie Pána Ježiša. V tomto období sa tiež oslavuje najviac svätých, a to spravidla v deň ich smrti, teda v deň ich narodenia pre nebo.

OBDOBIE CEZ ROK MÁ DVE ČASTI:

- I. – Začína sa od sviatku Krstu Krista Pána a trvá do Popolcovej stredy.
- II. – Začína sa od pondelka po Zoslaní Ducha Svätého a končí sa týždňom po nedeli Krista Kráľa.

Ľ BIBLIA

Adam a Eva

Adama a Evu stvoril Boh a boli to prví ľudia. Žili v krásnej záhrade Eden a boli šťastní. Boh - Hospodin sa o nich staral a chcel im len to najlepšie. Mohli jesť zo všetkých stromov okrem jedného, stromu poznania dobra a zla, ktorý im Boh zakázal. Oni tento Boží zákaz porušili, keď ich had na tomto strome oklamal, že budú šťastnejší. Toto je dedičný hriech, s ktorým sa narodí každý človek.

Vtedy si uvedomili, akú chybu urobili, hanbili sa a skrývali sa pred Bohom. Boh ich aj tak našiel a na jeho príkaz museli odísť z Raja a už

neboli nikdy takí šťastní ako v Raji. Boh sa však o nich postaral – dal im šaty. Dal aj príslub, že pošle svojho Syna, aby napravil to, čo prví ľudia hriechom pokazili.

Noe

Boh- Hospodin prikázal Noemovi aby postavil Koráb. Koráb mala byť obrovská loď, ktorá zachráni Noema, jeho rodinu a všetky zvieratá v tom kraji. Noe poslúchol Boží príkaz a so svojimi synmi postavil obrovskú loď aj napriek výsmechom zlých ľudí.

Keď do lode nastúpili všetky zvieratá, Noe a jeho rodina, tak sa spustila veľká búrka. Pevninu zaplavila voda a loď sa plavila. Po veľmi dlhom čase voda ustúpila a loď narazila na pevninu. Noe vyšiel s lode so svojou rodinou a so všetkými zvieratami a začali nový život.

Abrahám

Abrahám bol veľmi bohatý muž. Mal svoje služobníctvo a aj stáda kráv, oviec a oslov. Boh- Hospodin prikázal Abrahámovi: „odíď z tejto krajiny do krajiny ktorú ti ja ukážem.“

Abrahám poslúchol Boží príkaz a zobral so sebou svoj ľud, svoje stádo a vydal sa na cestu. Počas dlhej cesty sa Boh často prihovárал Abrahámovi aby mu ukázal cestu. Po dlhom putovaní prišli na miesto, kde má v budúcnosti žiť Izrael, a tiež sa narodiť a žiť Mesiáš. Boh- Hospodin prehovoril k Abrahámovi: „toto je zasľúbená zem. Veľkí a početní národ tu bude bývať.“

Abrahám sa volá aj praotec viery, lebo ako prvý sa rozhodol uveriť a ísť, ako mu Boh povedal.

Jozef Egyptský

Jozef bol druhý najmladší z dvanástich Jakubových synov. Jakub mal Jozefa najradšej, a to sa ostatným synom nepáčilo a tak Jozefa predali Egyptským kupcom do otroctva.

Veľmi trpel že takto dopadol, ale on stále veril Bohu a on mu pomáhal. Jozef bol poctivý, múdry a správny, a preto bol povýšený a stal

sa prvým pomocníkom na faraónovom dvore v Egypte. Pomohla ma pritom aj schopnosť vedieť vysvetliť sny. Po dlhom čase nastala v krajine bieda. Jeho bratia prišli pýtať jedlo pre svoju krajinu, ale jeho nespoznali. Nakoniec sa im dal spoznať, on im odpustil a veril, že preto ho Boh poslal do Egypta, aby pomohol svojmu otcovi a bratom. Nakoniec s otec i jeho bratia s rodinami presťahovali k nemu, aby neumreli od hladu.

Evanjelisti

Matúš (Mt), Marek (Mk), Lukáš (Lk), Ján (Jn)

Podobenstvá

™ O ROZSIEVAČOVI ... (Mt13, 3-9)

Je o tom, ako rozsievateľ rozsieval zrná. Každé z nich padlo do inej pôdy a podľa toho prinášalo aj úrodu...

™ O KÚKOLI MEDZI PŠENICOU ... (Mt13, 24-30)

Medzi dobré semeno nepriateľ v noci zasial kúkoľ. Neskôr sa ukázalo, čo sa udialo v noci, ale nechceli kúkoľ vytrhať, aby nezničili aj pšenicu.

™ O HORČIČNOM ZRNKU ... (Mt 4, 30-32)

Najmenšie zrnko zo všetkých prerastie ostatné byliny a hniezdia v ňom vtáči.

™ O LAMPE ... (Mk 4, 21-23)

Lampa má svietiť a dávať svetlo okoliu a nemá sa schovávať pod mericu.

™ O STRATENEJ OVCI ... (Lk 15, 1-7)

Ak má niekto aj 100 oviec a jedna sa mu stratí, tak Dobrý pastier pôjde hľadať tú stratenú, aby ju zachránil.

™ O STRATENEJ DRACHME ... (Lk 15,8-9)

Ak sa stratí žene jedna vzácna minca – drachma – bude prehl'adávať celý dom až kým sa jej ju nepodarí nájsť. Potom sa raduje s priateľmi.

™ O MILOSRDNOM OTCOVI ... (Lk 15, 11-32)

Mladší syn si zobral časť majetku a odišiel preč z domu, lebo u otca nebol spokojný. V cudzine všetko utratil a musel pásť svine. Rozhodol sa, že sa vráti k otcovi a povie mu: „Prepáč!“ a aj to spravil. Otec sa z toho veľmi tešil a urobil oslavu. Starší brat sa tomu ale hneval aj na otca, že prijal brata späť a nechcel ani do domu vojsť.

Zázraky

™ UZDRAVENIE STOTNÍKOVHO SYNA ... (Lk 7, 1-10)

Stotník mal chorého sluha a nehanbil sa ísť za Ježišom a požiadať, aby ho uzdravil. Nechcel aby sa namáhal a prišiel k nemu do domu, stačí iba, aby povedal jedno slovo a verí, že sa uzdraví jeho sluha.

™ UZDRAVENIE MALOMOCNÉHO ... (Lk 5, 12-14)

„Keď bol v ktoromsi meste, zjavil sa muž plný malomocenstva. Len čo zbadal Ježiša, padol na tvár a prosil ho: „Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť.“ On vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal: „Chcem, buď čistý!“ A malomocenstvo z neho hneď zmizlo. A prikázal mu, že o tom nesmie nikomu hovoriť“

™ SVADBA V KÁNE ... (Lk 2 , 1-12)

Mária, Ježiš a učníci boli pozvaní na svadbu do Kány. Minulo sa víno a Mária to povedala Ježišovi. On potom rozkázal obsluhujúcim, aby naplnili nádoby vodou a dali ju ochutnať starejšiemu. Oni to spravili a on potom pochválil ženích, že má stále dobré víno, lebo Ježiš tú vodu premenil na víno.

™ ZÁZRAČNÉ ROZMNOŽENIE CHLEBOV ... (LK 6, 1-3)

Zástupy počúvali Ježiša a on im chcel dať najesť. Tak zobrali učníci od chlapca päť jačmenných chlebov a dve ryby. Ježiš to vzal, požehnal oni to rozdali ľuďom a ešte nazbierali 12 košov odrobín.

™ VZKRIESENIE LAZÁRA ... (LK 11, 1-44)

Brat Marty a Márie – Lazár – zomrel. Keď k ním prišiel Ježiš bol už tri štyri dni v hrobe a zapáchal. Dal otvoriť hrob, poprosil Boha a povedal: „Lazár pod' von!“ A vzkriesený Lazár vyšiel.

Ľ ŽIVOTOPISY

Dominik Sávio

1. Budem sa často spovedať a na prijímanie pôjdem vždy, keď mi to spovedník dovolí.
2. Budem svätit' zasvätené sviatky.
3. Mojimi priateľmi budú Ježiš a Mária.
4. Radšej zomrieť, ako zhrešiť.

Spolu s Tarzíciom je spolupatrónom miništrantov. Hovorí sa o ňom ako o chlapcovi, ktorý “vedel chcieť”. Mal pevnú vôľu a dokázal ňou vzdorovať zlu. Narodil sa v Rive pri Chieri, v severnom Taliansku. Jeho otec Carlo bol kováč, matka Brigida pracovala ako krajčírka. Dominik prežil radostné detstvo. Ako 5-ročný sa naučil miništrovať. Na kňazove modlitby vedel odpovedať pekne po latinsky. Bol nadaný a usilovný. Keď mal 6 rokov, začal chodiť do školy. Mal bystrú pamäť. V tom čase bolo zvykom, že k 1. sv. prijímaniu pristupovali mladí ľudia až po dovŕšení 12-tého roku. Ale Dominik sa správal tak vzorne, že kňaz sa rozhodol, po porade s inými kňazmi z okolia, pripustiť ho k 1. sv. prijímaniu, hoci mal len 7 rokov. V ten deň si dal 4 predsavzatia (uvedené vyššie), ktoré mu pomohli stať sa svätým. Je to dar, ktorý zanechal Dominik všetkým mladým.

V škole bol Dominik vzorom pre iných a často ich usmerňoval od zlého k dobrému.

Jeho veľkým dňom bol 3. október 1854, kedy stretol Dona Bosca. Tento dobrý kňaz už veľa počul o Dominikovej добрote a šikovnosti, ale chcel sa o tom aj sám presvedčiť. Už po krátkom rozhovore si dobre rozumeli a mladý chlapec prejavil záujem ísť s ním do Turína. Na otázku, čím chce byť, Don Bosco dostal od Dominika jasnú odpoveď: “Kňazom”.

Keď sa mu Don Bosco dal do ďalšieho dňa naučiť naspamäť 1 stranu z knihy, Dominik ho po 8 minútach prekvapil a bez jedinej chyby mu všetko zopakoval.

Svätec ho zobral do oratória s veľkou radosťou. Tu pokračoval v usilovnou štúdiu, apoštoláte a pomoci druhým. Vždy bol naporúdzi, ak bolo potrebné niekomu pomôcť. Nechýbal ani pri ošetrovaní chorých, keď vypukla epidémia cholery. Priviedol k Donovi Boscovi do oratória veľa chlapcov. Na podnet svätého kňaza založil “Družinu Nepoškvrnenej Panny Márie”. Do stanov tejto skupiny vložil Dominik lásku k Panne Márii a veľký apoštolský zápal. Za každú cenu sa chcel stať svätým. Myslel si, že to dosiahne zvláštnym umŕtvovaním, ale Don Bosco ho správne usmernil.

“Slúžte Pánovi vo svätej veselosti”. Toto heslo si Dominik zobral do života. Zdravotne sa však necítil práve najlepšie. Po čase začal slabnúť, blednúť ... Ochorel na smrť. Zomrel 9. marca 1857 so slovami na perách: “Ó, aké krásne veci vidím.”

“Dominik” znamená “Pánov” a takým sa aj stal. Narodil sa druhýkrát, pre nebo.

Svätý Tarzícius

V r. 257 vládol v Ríme cisár Valerián, ktorý považoval kresťanov za nepriateľov Rímskej ríše, a preto ich väznil a odvážal na ťažké nútené práce. Tarzícius bol odvážny mladík, ktorý často prenikal medzi väznených kresťanov. Povzbudzoval ich, prinášal im pokrm a nové správy.

Keďže cisár chystal veľké ľudové slávnosti, prišiel do väznice vojenský dôstojník a určil mladých silných kresťanov pre najbližšie hry. Mali byť hodení divej zveri. Zvesť o tom sa dostala prostredníctvom Tarzícia k pápežovi Sixtovi II. Možnosť oslobodiť kresťanov nebola, preto

pápež usúdil, že na ich poslednej životnej ceste by bolo dobré posilniť ich Sviatosťným Spasiteľom. Ale ako, keď žalárnici posilnili strážu, takže sa s nimi nemohol nikto stretnúť? Nevedeli si dať rady.

Tarzícus sa ponúkol, že on prinesie Eucharistiu väzňom. Svätý otec s tým súhlasil. Tarzícus dostal Sviatosť Oltárnu. Uložil si ju do vrecúška, ktoré si ukrýval na prsiach. Tak sa vydal na cestu. Stretol však svojich spolužiakov, ktorí nenávideli kresťanov a práve sa dohadovali, či Tarzícus je, alebo nie je kresťan. O chvíľu ho obstáli a nútili do hry. Tarzícus, vedomý si svojej úlohy, chcel ísť svojou cestou. No uličníci začali doň sácať a strkať. Zistili, že má zvláštne vrecúško a žiadali od neho, aby im vydal jeho obsah. Tarzícus sa pokúsil o útek, no dobehli ho, zhodili na zem a vodca ho začal kruto biť. Tak strhol k činu aj ostatných. Začali mu otíkať hlavu o kameň. Stále trvali na tom, aby im dal vrecúško. Ale Tarzícus bol rozhodný radšej zomrieť, ako vydať Sviatosťného Pána Ježiša do rúk pohanov. Zúrivosť bandy vrcholila. No v tom išiel okolo stotník, ktorý útočníkov rozohnal. Aj vojak bol kresťan a v zbitom chlapcovi spoznal svojho priateľa Tarzícia. Ešte žil.

“Vo vrecúšku mám Pána Ježiša. Prosím ťa, odnes ho bratom do žalára. Zbohom!” tíško šepkal Tarzícus. Krv mu stekala po hlave a Tarzícus vo vojakovom náručí vypustil svoju šľachetnú dušu.

Ľ DOBRÉ SKUTYK

Urobiť aspoň 30 dobrých skutkov v období pred Miništrantskými skúškami. Nemusia to byť sebaovražedné úkony, ale ide o to, aby aj takto konkrétne vedel miništrant vyjadriť svoju ochotu pomáhať druhým vo svojom okolí.

Môžu sa dať aj zapisovať ich rodičom, animátorom alebo iným, ktorí boli svedkami daného dobrého skutku.

Ľ KRST

Je dobré, keď si kresťan uvedomuje, k čomu je sviatosťou krstu povolaný. Čomu sa zaviazal, keď prijal krst. Je to **zmluva**. Skutočná zmluva **medzi Bohom a človekom**. Boh v tejto zmluve ponúka počas života na Zemi pomoc a po smrti nebo. Človek sa v nej **zaväzuje**, že bude **konať dobro, plniť Božiu vôľu a zriekať sa všetkého zlého**.

Krst je vlastne **celoživotný program kresťana**, ktorým sa chce pripodobniť Ježišovi Kristovi. Nie je to len jednorázová záležitosť, ktorá sa odohrala kedysi v rannom detstve... Vtedy sa zaručili za dieťa krstní rodičia a teraz, keď používa rozum a slobodnú vôľu, musí sa opäť k tejto zmluve vyjadrovať. Či ju prijíma, či chce uskutočňovať to, čo je jej obsahom.

Boh nás krstom prijal za svoje **milované dieťa (stávame sa božími deťmi)**. **Zmyl nám dedičný hriech**. Začal v nás **Boží život**, ktorý **má stále rásť**, až kým sa budeme **čo najviac podobat'** jeho prvorodenému Synovi **Ježišovi** Kristovi a tak sa pripravíme na život v nebi. Krst je **záväzok**, že v tejto práci na sebe **nikdy neochabneme** a budeme **nadobúdať vlastnosti, aké mal Pán Ježiš**. Budeme **získavať ozdoby pre dušu – čnosti a pestovať vnútorný život, stále spojenie s ním...**

Kedy som bol pokrstený?

Kde som bol pokrstený?

Kto je mojim krstným patrónom? Viem niečo **z jeho života**?

www.sbb.sk SALEZIÁNI DON BOSCA posta@sbb.sk
Tatranská 38/A Banská Bystrica 974 11

